

IX.

Betænkning

over

Forslag til Lov, hvorved det forbydes at udføre Waaben og Ammunition til Kina.

(Udgiven af Folketingets Udvalg den 29de Januar 1901.)

Den her foreslaaede Lov er i sit Indhold en Stadfæstelse af foreløbig Lov af 15de August 1900, hvis Udfærdigelse maa siges at have været retfærdiggjort ved de da tilstedeværende og endnu i det væsentlige uforandrede Tilstande af europæiske Magters Waabenanvendelse i Kina mod kinesiske Stridskræfter, uden formelt foreliggende Krigstilfælde mellem hine Magter og Kejserdømmet Kina.

Da den danske foreløbige Lov er et Led i en Række, paa disse særlige Forhold beregnede, i forskellige Lande truffne Lovgivningsforanstaltninger, har Udvalget først ønsket at kende disse, og man har da ved Henvendelse til Justitsministeriet faaet meddelt de i Sommerens Løb, forud for den danske foreløbige Lov, i andre Lande udfærdigede Forbud mod Udførsel af Waaben m. v. til Kina. Disse følge her neden, ledsagede af Oversættelser.

Medens de, navnlig paa Grund af Forfælgeligheder i de Lovgivelser, fra hvilke de ere udgaaede, ere noget forskellig byggede, have de væsentlig samme Karakter, der ogsaa er fælles for det danske.

Naar Omraadet for det danske Forbud er betegnet som „Kongeriget og de dansk-vestindiske Øer“, foretrækker Udvalget at gøre denne Betegnelse udtømmende. For Island er en foreløbig Lov udgaaet den 15de August 1900, Færøerne ere indbefattede under Udtrykket „Kongeriget“, og der staar da kun tilbage Kolonierne. Af disse har den foreløbige Lov medtaget de vestindiske, men udelukket de grønlandske. Skønt nu de grønlandske Kolonier frembyde liden Fare for at blive misbrugte af fremmede Forretningsfolk som Stapelplads for Krigsforraad, er der dog ingen Grund til ligefrem at holde dem uden for Forbudets Omraade, og Udvalget stiller derfor Forslag om at ændre „de dansk-vestindiske Øer“ til „de danske Kolonier“.

Hvad Forbudets Djemed angaar, da tilsigtes det selvfølgelig kun at hindre de kinesiske Stridskræfters Forsyning herfra til Skade for de i venstabeligt Forhold med Danmark staaende Magter, der bekæmpe hine Stridskræfter. Forbudet kunde vel nok have været formuleret paa en saadan Maade, at det ikke omfattede mere end dette; men naar